

Reisverslag Roemenië 2010

Onder verantwoording van stichting BLS

Datum reis:

27 oktober – 5 november

Deelnemers:

Jan Willem Bas
Hettie Bas
Izak van Hoven
Richard Lagendijk
Sebastiaan Bongers
Wim Goedhart
Aad Goedegebuur
Ruben Groenendijk

Inhoudsopgave

Inhoudsopgave.....	2
1 Reisverslag Roemenie 2010	3
1.1 Woensdag 27 oktober	3
1.2 Donderdag 28 oktober	3
1.3 Vrijdag 29 oktober	4
1.4 Zaterdag 30 oktober	6
1.5 Zondag 31 oktober	10
1.6 Maandag 1 november	13
1.7 Dinsdag 2 november	15
1.8 Woensdag 3 november	21
1.9 Donderdag 4 november.....	22
2 Besprekingen Elpis.....	24
2.1 Kindergarden (poor children)	24
2.2 Ilisua	25
2.3 Gezinssponsoring.....	26
2.4 Christmas concert	27
2.5 Algemeen	27
2.6 Conclusie	28
3 Besprekingen Ecce Homo	29
3.1 Algemeen.....	29
3.2 Evaluatie/ Eindbespreking.....	30
4 Actielijsten.....	32
4.1 Acties BLS (Elpis).....	32
4.2 Acties BLS (Ecce Homo)	32
4.3 Acties Elpis.....	32
4.4 Acties Ecce Homo	33

1 Reisverslag Roemenie 2010

Dit reisverslag is opgebouwd uit twee delen. Het eerste gedeelte is het reisverslag waarin de reis in het algemeen beschreven wordt in combinatie met de beschrijvingen van de bezochte gezinnen en projecten. Het tweede deel is een notulen van de vergaderingen die bij Elpis en Ecce Homo gehouden zijn. Veel leesplezier!!

1.1 Woensdag 27 oktober

Vandaag gaan wij op pad; we hopen de contacten met onze Roemeense partners weer aan te halen. Om vijf uur willen wij vertrekken, maar we krijgen eerst nog een paar sms-jes mee van de drie dames die de vorige reis er wel bij waren maar nu verstek lieten gaan:

Leonieke smst om 4.45: Ik heb er geen woorden voor, nogmaals een fijne reis, geniet ervan en ik bel nog wel, liefs Leonieke.

Annelies smst: Beste..., goede reis! Ik bid jullie een fijne tijd met elkaar toe en een veilige terugreis voor volgende week. Ik ben nu al benieuwd naar de ervaringen. Vriendelijke groet, Annelies.

Myrthe smst: Goeden morgen reizigers, nogmaals een hele goede, fijne en leuke tijd in Roemenie, groetjes Myrthe.

Na deze fijne berichtjes is het tijd om te vertrekken, maar eerst opent Izak de reis met het lezen van Jakobus 1 vers 19 -27: Lieve broeders en zusters, onthoudt dit: ieder mens moet zich haasten om te luisteren, traag zijn in spreken, traag zijn in kwaad worden, weest zachtmoedig..... Voor God de Vader is alleen dit reine, zuivere godsdienst: je naaste bijstaan in hun nood en je in acht nemen voor de wereld en onberispelijk blijven...

De reis begint met regen en ik (Aad) rij een klein stukje tot de Duitse grens waarna Izak verder rijdt, waarna ook Ruben en Sebastiaan verder rijden tot de Hongaarse grens. Het is inmiddels 19.00 en tijd om te gaan eten in het Paprika hotel waar wij met zijn achten heerlijk eten voor plm €130,-. De reis wordt voortgezet en om 21.30 komen wij bij het Drive Inn hotel in Torokbalint (Hongarije) aan, dat net voor Boedapest ligt. Met diverse jassen aan zitten wij al snel nog even buiten met een wijntje, biertje of een sigaartje of een shaggie te genieten.

1.2 Donderdag 28 oktober

Na een eenvoudig ontbijt en de auto's van de nachtvorst te hebben ontdaan rijden wij verder richting de Roemeense grens. Alles bij elkaar hebben wij een zeer voorspoedige reis waarin de verbetering van de wegen in Roemenie een belangrijk aandeel hebben.

Om 17.00 uur komen wij aan bij Ecce Homo waar ons een hartelijk welkom is voorbereid door Alina, Camelia, Antoinella, Liviu, George en Radu. Na de koffie wordt er een promotiefilmpje getoond van het 20-jarig bestaan van Ecce Homo en ook het filmpje waarop

de verwoestende overstromingen van de afgelopen zomer zijn te zien. Dorpjes die normaal geen last van het water hebben, zijn in een paar uur tijd weggespoeld. Ecce Homo heeft veel hulp verleend in samenwerking met haar partners. In de loop van het gesprek oppert Wim dat het misschien wel een idee is om volgend voorjaar te helpen bij de opbouw van huizen van gedupeerden. De regering heeft weliswaar voorzien in bouwmaterialen in de vorm van stenen en cement, maar niet in hulp bij de opbouw van de huizen.

Liviu is zoals altijd zeer onderhoudend en heeft ook vandaag veel verhalen over de wijze waarop er bij Ecce Homo wordt gewerkt.

Een voorbeeld hiervan is het verhaal over een pastoor die vroeg om 30 schoendozen voor kinderen van zijn kerk voor de Kerst. Liviu weigerde en zei dat hij er wel driehonderd kon krijgen als hij met

Kerst alle kinderen van het dorp zou uitnodigen. Na een paar dagen besluit de pastoor dat te doen. In Januari kwam de pastoor weer bij Liviu, hij wilde er dit jaar nog meer om zo ook in naburige dorpjes een kerstviering te organiseren..

Na het eten gaan wij nog wat drinken halen in de supermarkt en als iedereen al naar bed is, maken Izak en Aad het eerste flesje Palinca leeg.

1.3 Vrijdag 29 oktober

Vrijdagmorgen na het ontbijt gaan wij richting Elpis in Dej, waar wij worden opgewacht door Vasile. Dan volgt er een bespreking met Vasile en Gabriela. Gabriela is een gepassioneerd maatschappelijk werkster die de sponsorgezinnen bezoekt en begeleidt en ook de contacten met het kindertehuis in Illusia onderhoudt. Gabriela vraagt of wij mee willen denken bij de organisatie van een sponsorconcert. Zij wil een bedrag bij elkaar sparen voor de operatie van een ziek kind. De specialist die het kind kan opereren vraagt een bedrag van € 500, anders wil hij het kind niet helpen. Dit is weer zo'n staaltje van corruptie waar je geen kant mee op kunt, zeg je er iets van, dan wordt het kind helemaal niet meer geholpen. De eerste € 100 zijn al binnen: toen ik dit verhaal deed, trok iemand spontaan zijn portemonnee en gaf geld!

Na de bespreking (verslag bespreking kunt u vinden in hfdst 2) bezoeken wij de kinderen van de Kindergarden nog en gaan dan wat sponsorgezinnen bezoeken.

Verslag van sponsorgezin Fed 05

Sponsorgezinnen bezoeken. Een vast onderdeel bij een reis naar Roemenië. Niet om te genieten, maar om te beleven waarom gezinnen hulp nodig hebben. Zo bezoeken wij op deze vrijdag 29 oktober 2010 het eerste gezin. Gesponsord via stichting Elpis in Dej. We worden opgewacht door kinderen, 3 jongens en een meisje, die ons enigszins verlegen aankijken. Niet zo verwonderlijk als je met zo'n groep op bezoek komt. Tussen 2 bomen

is een touw gespannen waar wasgoed hangt te drogen. Als we binnen komen, kunnen we plaatsnemen op het bed dat tevens als bank wordt gebruikt. Hier maken we nader kennis met de familie. De moeder van de 4 kinderen heeft al heel wat meegemaakt. Nadat haar man aan de drank was geraakt en haar regelmatig mishandelde, zag ze op een gegeven moment geen andere uitweg dan een scheiding. Behalve voor de 4 kinderen moet ook nog gezorgd worden voor oma die ook in dit huis woont. Dapper als ze is heeft deze vrouw diverse keren aardappels geroid om een beetje inkomen te krijgen. Tot ze op een gegeven moment niet meer mocht tillen. Toen had ze geen werk meer. En ze durft ook niet zo goed meer van huis weg te zijn, want oma is nogal bijterig richting de kinderen. Letterlijk wel te verstaan. Ook zijn er zorgen over de gezondheid van de kinderen. Er wordt daarom nu elke maand een deel van het sponsorgeld opzij gezet door de social worker om de kinderen een keer medisch te laten onderzoeken. Zo krijg je in een paar minuten heel wat te horen. We nodigen ze uit om mee te lopen naar de auto's. Daar gaan de kledingzakken open en alle kinderen krijgen een stel kleren en ook ondergoed en sokken. Mooi om zo iets te kunnen doen en de blijde gezichtjes zeggen genoeg. En dan, waar hij ineens vandaan komt, weet niemand, staat manlief ineens voor het huis. Ook de social worker heeft hem nog nooit gezien. Hij is van goede wil, en wil afspraken maken. Gebeurt hier een wonder? We nemen afscheid. God bless you. Zomaar een moment in een gezin, waar je nu met eigen ogen ziet dat het goed en noodzakelijk is dat ze worden geholpen. Op naar het volgende bezoek.

Geschreven door Hettie en Jan Willem.

Verslag van sponsorgezin Fed 01

Tijdens onze reis in 2009 hebben we dit gezin voor het eerst bezocht. De situatie van deze familie was erg triest.

Gezinssituatie

De moeder van dit gezin heeft vier kinderen in de leeftijd van 3 tot 11 jaar. De dochter van 11 jaar heeft psychische problemen en een onderwijsachterstand van 4 jaar. Om deze achterstand in te halen gaat zij 1 dag in de week in Cluj naar een speciale school.

De zoon van 10 woont in het staatskindertehuis Ilisua. Hij belt iedere dag met zijn moeder. Hij vertelt haar dat hij door oudere jongens verplicht wordt om foute dingen te doen. Voor deze jongen is het een kwestie van overleven in het kindertehuis. Kind zijn is dus geen optie!! De zoon van 8 jaar jaar woont thuis en kan niet naar een kindertehuis omdat hij te agressief is. Hij heeft psychische problemen en heeft een leveroperatie ondergaan omdat hij van de derde etage naar beneden gevallen is. Hij hoopt op korte termijn naar een speciale school in Dej te

gaan. De jongste zoon van 3 jaar gaat naar de Kindergarten van Elpis. Hij is 1 van de 8 kinderen die gratis naar de Kindergarten gaan (de moeder kan deze school niet betalen).

Verandering

Tijdens ons tweede bezoek op 29-10-2010 was de social worker (Gabriela) erg positief over dit gezin. Doordat Roemenie bij de EU is gekomen bestaat er de mogelijkheid om subsidie te krijgen voor kinderen die een lichamelijke of geestelijk beperking hebben. Echter voordat deze subsidie aangevraagd kan worden moet er wel een officiële doktorsverklaring zijn. In Augustus is de Gabriela naar de dokter gegaan om een medische onderzoek te doen bij alle kinderen. Tijdens deze medische keuring is er bij een aantal kinderen een beperking geconstateerd. Op basis van de verkregen papieren heeft Gabriela subsidie voor deze kinderen aangevraagd. Dit houdt in dat de inkomsten vanaf Januari 2011 verdubbeld worden. Hierdoor is de moeder beter in staat om de kinderen te onderhouden en het onderwijs voor de kinderen te betalen.

Geschreven door Richard

Het derde gezin is niet thuis, maar de reis er naar toe is heel mooi en Aad komt zelfs het huisje van zijn dromen tegen.

'S avonds gaan wij uit eten in een pas geopend restaurant waar wij soep vooraf krijgen en een hoofdgerecht bestaande uit rijst met een schnitzel en een nagerecht. Met het drinken erbij waren wij met negen personen voor €45,- klaar! Het nagerecht was voor rekening van het restaurant, waarbij een twee literfles zelfgestookte Palinka van eigenaar (Aad) verwisselde voor 60 Ron, zo'n €15,-.

1.4 Zaterdag 30 oktober

Vandaag staan er twee activiteiten op het programma nl. een bezoek aan de gevangenis in Gherla en in de middag een bezoek aan Vladiacci.

Bezoek aan gevangenis in Gherla.

Onze tweede dag in Roemenië. Daar waar we voor gekomen waren (o.a. bezoeken afleggen) vervolgden wij door het bezoek aan de gevangenis in het plaatsje Gherla. Het ligt op een klein kwartiertje rijden ten zuiden van ons verblijfadres in Dej. Het is opnieuw een schitterende dag. De zon schijnt en het is droog. Vroeg in de morgen is het nog aan de frisse kant maar later op de dag zal het aangenaam worden.

Wat opvalt als ik de gevangenis zie is het feit dat het wat hoger ligt dan de omgeving en daardoor direct opvalt. Verder ligt er een begraafplaats voor en zie je duidelijk dat er een muur omheen staat. Op diverse punten rond de muur zien we nog de wachttorens waar de wacht loopt.

Streng zoals ze altijd zijn, wat ook begrijpelijk is, werden we in de gaten gehouden op het wel of niet nemen van foto's. Aan de zijkant van één van de muren vinden we twee ingangen. Een voor gevangenen (een grote poort met daarachter een tweede poort, die pas open gaat als de eerste gesloten is) en één voor bezoekers. Wij nemen uiteraard die voor de bezoekers. We

stappen een ruimte binnen waar links bewaking is en rechts een deurtje naar een wachtruimte. Daar nemen wij met zijn negenen plaats. Er stonden wat stalen kasten, een tafel en twee stoelen. Aanschuiven en ondervragen dan maar?!... Nou ja. zo extreem was het ook weer niet. Onze paspoorten werden ingenomen en bekeken, waarna we elk tekenden voor de inachtneming van de regels. Vervolgens mochten we doorlopen en werden we door de bewaking gecontroleerd op het bezit van verboden wapens. Haha. Ze maakten gebruik van een detector en onze spullen, die wij meegenomen hadden voor gevangenen (voetballen en een Bijbelboek), werden bekeken of er niks gekst te zien was. Nadat iedereen erdoor gekomen was, kwamen we op de binnenplaats. Hier werden we welkom geheten en werd besproken wat de planning was voor die ochtend. We hadden trouwens gezelschap van Vasille die tevens tolk was. Hij is in het verleden dominee in de gevangenis geweest. We liepen verder over de binnenplaats en kwamen opnieuw in een kamer waar we door de metaaldetector moesten. Ze namen het niet zo nauw, want bij iedereen werd wat gedetecteerd en we konden toch gewoon doorlopen. De rondleiding vervolgde en we kwamen op een kleine binnenplaats. Hier zagen we diverse ingangen naar kamers, waar diverse activiteiten gehouden werden. Op de muren waren werkelijk kunstige schilderijen gemaakt door de gevangenen. Ook zij bezitten naast de negatieve kant van hun leven iets waar ze trots op kunnen zijn. Echt binnen komen bij de gevangenen en de cellen bekijken was die dag niet mogelijk. Net na de muurschilderingen zagen we een klein betonnen sportveld. Hier werden de diverse competities afgewerkt. Het kwam voor dat er toernooien gehouden werden tussen de gevangenen en tussen verschillende gevangenis in andere plaatsen in het land. Helaas was er geen mogelijkheid deze keer om een balletje mee te trappen of een kort wedstrijdje te voetballen.

Een stuk verder liepen we door een deur het gebouw in waar ook de gevangenen hun cel hadden. Echter konden we hier alleen een blik werpen in de fitness ruimte. En ja, wat je daar ziet maakt je een klein beetje bang: één bewaker en een stuk of tien mannen met een body spieren! Het was een onwennige situatie. Vasile sprak heel kort met de gevangenen en het lachen van beiden kanten was wel een teken dat het allemaal niet zo beklemmend was als het leek. Toch moet je opletten dat je hen niet het idee geeft dat je alleen komt kijken. Als een soort aapjes kijken idee. We groeten en vervolgden de route naar de kerk of kapel. Hier werden de gebruikelijke rituelen en diensten gehouden voor de gevangenen. Er werd zelfs verteld dat er de mogelijkheid bestond om daar te trouwen. Er waren zeer veel afbeeldingen en ja, passend bij het katholieke geloof, kringen van licht om de hoofden van de diverse Bijbelse personen. Het volgende gedeelte (het was eigenlijk een groot gebouw) wat we aandeden was de ontmoetingsruimte. Hier waren veel lokaaltjes waar de gevangenispredikanten en de evangelisten kwamen om met de gevangenen te praten en Bijbelstudie te houden. Al snel waren we aanwezig bij een van die studies en probeerden we te ontcijferen waar het gedeelte over ging. Dat viel bar tegen. Het mooiste van de ontmoeting was het feit dat wij hen groeten in de naam van Jezus en hen vertelden over ons en ons doel. Tevens spraken we een bemoedigend woord naar de broeders (we hebben geen zusters gezien daar, misschien in een ander gedeelte of een andere gevangenis) en er werd een prachtig lied in het Roemeens voorgedragen. En hoewel het afsluitende lied niet mee te zingen was in die taal, herkenden we de wijs duidelijk van "Amazing Grace"

Voor mij persoonlijk was dit het moment waarop ik mijn vrienden in het geloof zag. Nu konden we iets delen. Dit verbond ons met elkaar. En ja, het zijn gevangenen dus hoe sta ik daarin. Als Jezus hen vergeven wil en zal, wie ben ik om hen dan te veroordelen?

Het schoot later door me heen. Daar van uitgaand kun je iemand echt benaderen, hem groeten en weten dat we er voor elkaar zijn. Al verstaan we de aardse taal niet, de taal van de liefde en de Genade door Jezus Christus is genoeg.

Wat een heerlijk moment maakte ik toen mee. Ze leven niet alleen in Nederland maar ook hier. Na deze ontmoeting kwamen we bij een tweede groep waar eveneens een studie gehouden werd en gezongen werd aan de hand van een accordeon. Geweldig hoe al die gevangenen zingen en delen. Er werd mij gevraagd een woord te spreken. En op aandringen van Wim Goedhart mocht ik getuigen van de hoop die in mij is en hen dat meegeven. De woorden uit de bijbel werden opeens heel praktisch! Ze zijn niet alleen. Wij bidden voor hen en dat geeft hen een enorme steun in de rug. Ook voor hen is er een nieuw leven mogelijk.

In het gedeelte waar we rond liepen, kwamen we ook in een atelier. Diverse schilderijen en portretten waren zichtbaar en een kleine bibliotheek om boeken te lenen. De bewaker die ons rondleidde, vertelde dat deze schilderijen verkocht werden en dat de gevangenen hiermee een tegoed opbouwden dat ze konden gebruiken voor de aanschaf van materiaal en voedsel. Een mooi systeem om hen aan te sporen zich in te zetten en hun goed te verdienen. Het liep allemaal zo naar het einde toe. De ochtend was een groot gedeelte om. De gevangenen verlieten de zaaltjes om hun dagelijkse leven binnen de muren van de gevangenis weer voort te zetten. Op dat moment werd ons verzocht even te wachten in een gang zodat wij geen gevaar liepen en de gevangenen allemaal weg konden gaan. We liepen vervolgens naar buiten naar de controlepost. Opnieuw de routine controle en bij de ingang de controle. De bewaker groette ons vriendelijk en wenste dat wij volgend jaar weer langs zouden komen. De sfeer was al die tijd goed en echt gevaar hebben we niet gelopen. Het was een prachtige ervaring om mee te maken. Er werd een duidelijk beeld gegeven van wat een gevangene voor mogelijkheden heeft en hoe belangrijk het is dat er mensen van buiten komen om met hen bezig te zijn. Ik geloof werkelijk dat daar mensen bekeerd zijn en tot geloof kunnen komen.

Ruben Groenendijk

Verslag Vladeasa

Vladeasa het gebouw in de bergen waar Vasile al een paar jaar mee bezig is en elke keer komt hij weer een stapje verder. Ook vorig jaar bezochten wij dit stukje grond waar zomers activiteiten voor de kinderen worden georganiseerd. Een heerlijk gebied dat zich uitstekend leent voor een zomerkamp. In vergelijking met vorig jaar is er weer veel veranderd. Stond vorig jaar de verdiepingvloer helemaal ondersteut met balken, dit jaar is het hoogste punt bereikt en werd er volop gewerkt om het dak waterdicht te maken. Misschien is er iemand die zegt: ja maar in Nederland was het allang klaar geweest. Dat klopt. Maar dit is bijna uitsluitend het werk van vrijwilligers en ook het budget is niet gepland. Pas als er weer een gift of anderszins binnenkomt dan gaat de bouw weer verder. Uiteindelijk is het de bedoeling dat hier een conferentieoord komt met de mogelijkheid om gezinnen tijdelijk op te vangen. In de kelders is er de mogelijkheid voor opslag van bijvoorbeeld aardappelen.

Aan het eind van de middag als wij weg willen rijden gebaart een oud vrouwtje van: kom eens even kijken. Hetty komt kijken en wat krijgt ze te zien? De trots van het omaatje: een tweeling van haar dochter en zij moet oppassen. De babytjes zijn vier weken oud en liggen lekker in een deken gerold op de bank voor het huisje. Nu komt iedereen even kijken en voor we het weten moeten wij proeven van het brood dat zij aan het bakken is in de tuin. Daar staat een oude stenen oven waar zij het brood in bakt. En geloof mij: dat warme verse brood met zelfgemaakte jam is een lekkernij. En zo zijn wij weer een uurtje later dan wij dachten.

**Smullen
van
oma's
brood
en
jam**

Aan het einde van de middag komt Sorina nog om verslag te doen van de Kindergarden, dat door Richard is verwerkt in het officiële gedeelte van het verslag.

Omdat de warmwatervoorziening in het gebouw het heeft laten afweten nodigt Sorina ons uit om bij hun te douchen. Na verschoont te zijn gaan de meeste van ons redelijk op tijd naar bed. Alleen Izak, Sebastiaan en Aad drinken door tot het officiële moment daar is dat de wintertijd echt ingaat. Fijne gesprekken om middernacht daar op het balkon (binnen mag je niet Roken).

1.5 Zondag 31 oktober

Meestal gaan wij naar een kerkje zo'n 20 minuten rijden van Dej; ook vanmorgen gaan wij daar naar toe.

Kerkdienst

Vandaag is het zondag. We slapen lekker uit! Om 10:00 uur vertrekken we naar Ciceu Guirgesti, een klein dorp ongeveer 20 minuten rijden vanaf Dej. We vallen halverwege de kerkdienst binnen. De mannen zitten links in de kerk en de vrouwen rechts van de preekstoel gezien.

Dominee Ghita gaat de dienst voor. We zijn voorin geplaatst en de gemeente is erg blij met onze aanwezigheid. Helaas snaptten we weinig van de preek, maar dat was op zich niet erg. Het gaat om dezelfde God! Tijdens het verloop van de dienst kreeg iedereen van de groep gelegenheid om iets te zeggen tegen de mensen van de gemeente. Ik vertelde dat ik 17 jaar geleden ook in Roemenie ben geweest en dat ik nog steeds contact heb met ds Biro Istvan en dat is erg goed. Verder heb ik ze Gods zegen toegewenst. Aan het einde van de kerkdienst kregen we 2 Kronieken 15:7 mee van dominee Ghita waar staat: Daarom weest gij sterk, en laat uw handen niet verslappen; want er is loon naar uw werk; Als groep vonden wij het heel rijk om deze tekst mee te krijgen. Na de kerkdienst kregen we van alle mensen een hand en gingen we in een zaaltje achter de kerk iets typisch Roemeens eten (saramalle). Het eten was erg lekker.

Om ongeveer 13:00 vertrokken we richting het staatskindertehuis Ilisua.

Geschreven door Sebastiaan

Na het eten dat door de vrouw van de pastoor van het kerkje is bereid gaan wij naar Sandru en Agir. Wij gaan met de auto van de pastoor door een beekje dat door Wim en Ruben te voet wordt overgestoken. Bij Agir zien wij wat met veel ijver en doorzettingsvermogen kan worden bereikt. Agir helpt een oude, zieke boer bij het runnen van zijn bedrijfje en heeft daarvoor al een kalf gekregen. Een paar jaar geleden toen wij Agir leerde kennen bij de afbouw van het gebouw van Elpis had hij praktisch niets en nu heeft hij zijn eigen huisje gebouwd en is in het bezit van een varken,

een koe en wat konijnen. Een paar jaar geleden hebben wij hem nog geholpen met wat geld om zijn huisje waterdicht te krijgen en nu hebben wij hem toegezegd te helpen met het dichtmaken van de laatste stukken dak.

Hierna gaan wij naar Sandru, een boer die een aantal jaren geleden is overreden door een wagen waardoor hij niet alles meer kan doen. Bij zijn vrouw aangekomen zien wij dat hun huisje wel weer verder gevorderd is, maar dat het niet vlot gaat. Dan blijkt dat Sandru momenteel ergens anders woont om geld te verdienen, maar door de verblijfkosten elders blijft er eigenlijk niets over om het huisje verder af te bouwen.

Hierna wordt het tijd om verder te gaan richting het kindertehuis in Illusia.

Verslag Staats kindertehuis Ilisua

De herinnering aan mijn eerste bezoek aan het staatskindertehuis is nog zeer levend: Kinderen die als klitten aan je hangen en aandacht en liefde willen. We zijn blij dat we voor hen het melkproject hebben kunnen regelen, zodat ze twee keer in de week een beker melk krijgen.

En inmiddels drie keer, dankzij een Amerikaanse dame die dit zo'n mooi initiatief vond, dat ze spontaan een derde beker melk heeft gesponsord.

Op zondagmiddag gaan we op bezoek bij deze kinderen in Ilisua. De auto's liggen vol met spullen voor de kinderen. Dit keer is het stil als we aan komen rijden. We worden welkom geheten door de directeur van het kindertehuis. Fijn dat hij ons te woord wil staan. Daarna

brenge we de meegebrachte spullen naar binnen in de gedateerde eetzaal. Vol spanning wachten we vervolgens op de kinderen. Het duurt niet lang of ze komen binnen en gaan in groepjes van 4 aan de tafeltjes zitten. Het is een hele drukte met bijna 80 kinderen. Er is meer leiding aanwezig dan andere keren als er bezoek kwam. Bij onze vorige bezoeken bleek dat er behoefte is aan ondergoed en sokken. Dus waren we aan het verzamelen geslagen en Leonieke en Myrthe hebben hier mooie pakketjes van gemaakt. Netjes gesorteerd. Eerst gaan daarom alle meisjes staan. Zo kunnen we zien hoe lang ze zijn. Op basis

daarvan krijgt ieder meisje een tasje met

3 onderbroeken, 2 hemden en 3 paar sokken.

Daarna zijn de jongens aan de beurt. Die zijn duidelijk in de meerderheid. We geven ieder kind een eigen tasje, omdat anders de mogelijkheid bestaat dat de kleding verkocht wordt. En daar geven we het niet voor! Aan de houding van de kinderen lijkt het echter alsof we hier niet bang voor hoeven te zijn. Er wordt wel aangegeven dat er over een paar maanden zal worden gekeken of

de kinderen hun spullen nog steeds hebben. (Dit wordt vanuit Elpis geregeld).

Nadat ieder kind kleding heeft gekregen is het tijd voor iets lekkers. Iedereen krijgt een banaan, 2 bekertjes yoghurt, 2 plakken cake en een paar koekjes. Sommige kinderen beginnen meteen te snoepen, anderen bewaren het voor een andere keer. Veel kinderen eten niet alles op, maar bewaren nog iets voor later. Ook hierin is de houding van de kinderen veranderd. In het verleden werd alles in één keer naar binnen geschoven. Blijkbaar is het eten in het kindertehuis nu toch iets beter geregeld. Als dank zingen de kinderen een lied voor ons. Daarna vertelt Ruben aan de kinderen wie wij zijn en wat we komen doen.

En dan is het tijd om te spelen. We hebben zo'n 20 voetballen en 20 zachte ballen meegenomen. De grote jongens gaan het liefst voetballen, anderen gaan overgooien. Richard is zo fanatiek dat de zool van zijn schoen op half zeven hangt. Het mag de pret niet drukken! Foto's maken is ook erg populair. Je fototoestel wordt bijna uit je handen gegrist. En dan maar kijken naar het resultaat... Even knuffelen hoort er natuurlijk ook bij. Je merkt daarin wel een groot verschil tussen de kinderen. Sommigen zijn heel aanhankelijk. Anderen kijken liever even de kat uit de boom.

Helaas merk je dat de kinderen niet altijd even aardig met elkaar omgaan. Het lijkt erop dat er kinderen zijn die buitengesloten of gepest worden door anderen. Dat is ook niet makkelijk te voorkomen als er zo weinig leiding is op zoveel kinderen! Toch zien we dat de houding van de leiding naar de kinderen toe verbeterd is. En in vergelijking met een aantal jaar geleden zijn de kinderen toch minder hard naar elkaar toe. Er lijkt iets meer structuur te zijn gekomen. De directeur heeft ook een meer open houding dan vorig jaar. Hij vertelt dat er 14 vrijwilligers zijn die helpen om alles in Ilisua draaiend te houden. Hij

belooft dat hij een rapport zal schrijven over het melkproject. Ook zal hij zich met Vasile inzetten om een goede inkoopsprijs voor de af te nemen melk te krijgen. Hopelijk kunnen we op deze manier de mogelijkheden vinden om dit project ook volgend jaar voort te zetten. Het blijkt namelijk dat van het budget wat dit tehuis ontvangt, heel veel opgaat aan salarissen e.d. en dat er maar een klein deel overblijft om eten voor de kinderen te kopen. Het zou fijn zijn als we iets kunnen regelen waardoor de kinderen meer/gezondere voeding krijgen.

Tijd om afscheid te nemen. Maar eerst nog even een groepsfoto. Het kan nog net voor het te donker wordt. Als we op weg zijn naar Elpis is het zoals gewoonlijk stil in de auto. Niet alleen omdat we moeten uithijgen na het ravotten met de kinderen, maar we hebben veel om over na te denken. Toch is er nu een minder naar gevoel dan andere keren. Er is namelijk toch enige vooruitgang te bespeuren. Iets meer structuur, de kinderen minder hard tegenover elkaar, iets meer leiding, een goed gesprek met de directeur. We mochten en mogen in alle eenvoud een beker melk geven. We ervaren dat God er Zijn zegen op wil geven. In die kracht mogen we doorgaan, ook met dit project.

1.6 Maandag 1 november

Ons verblijf bij Elpis zit er weer op en vanmorgen gaan wij weer richting Cluj Napoca. Daar komen wij om 11.00 aan, dus hebben wij tijd om nog even langs de markt te gaan. Op de markt kopen wij een paar potjes honing bij een imker en Sebastiaan stelt voor een soort broodje Kebab of zo te kopen en voor een kleine €14- zitten wij ruimschoots vol.

Verslag sponsorgezin CJ2145

Wij gaan op bezoek bij Monica en Vasile, een gezinnetje zoals meer gezinnen die wij bezoeken genoeg heeft meegemaakt; het is niet de eerste keer dat wij dit gezin bezoeken. Twee kleine kinderen worden grootgebracht door opa en oma. Voor een van de kinderen hebben wij een mooie brandweerauto-transformer meegenomen. Vol verbazing ziet het ventje hoe de brandweerauto verandert.

Radu vertelt: Veelal als er problemen zijn, dan verlaat als eerste de man het gezin en hij probeert ergens anders weer een bestaan op te bouwen. De vrouw blijft achter en probeert voor de kinderen te zorgen. Dat is vaak heel moeilijk en dan gebeurt het ook wel dat de moeder ook haar kinderen in de steek laat. En dan blijven de opa's en oma's over om voor de kleinkinderen te zorgen. Zo ook in dit gezin waar oma voor haar twee kleinkinderen zorgt. Wat zullen wij nu nog zeggen..... Ik heb grote bewondering voor die vele opa's en oma's die hun kleinkinderen opvoeden.

Verslag sponsorgezin CJ2221

Op mijn verzoek hebben we dit gezin dit jaar voor de tweede keer bezocht. Ik had een pakket bij me voor dit gezin van de sponsor en wilde dit daar bezorgen. Het is een alleenstaande vrouw die één van de twee zontjes van haar broer uit het kindertehuis heeft gehaald en hem bij zich in huis heeft genomen.

Ze heeft het er tot op de dag van vandaag nog moeilijk mee dat zij niet beide kinderen heeft kunnen opvangen en verzorgen.

Vorig jaar troffen we deze vrouw doodziek aan omdat zij kanker had, wat toen onbehandelbaar leek.

Izak zag tijdens dat bezoek een bijbeltje ergens in een hoekje liggen, hij vroeg aan de social worker of deze vrouw christen was. Dit bleek niet het geval alhoewel de social worker er met haar wel over sprak. Izak heeft de tekst uit Johannes 3:16 opgezocht en in het Roemeens laten voorlezen. Zo waren we weggegaan met een triest gevoel.

Via het halfjaarlijkse rapport van Ecce Homo wisten we dat ze nog in leven was. We troffen nu een heel andere vrouw aan, die blij was met ons bezoek.

Het bleek dat ze borstkanker had gehad en dat er een borst was geamputeerd. De artsen waren hoopvol gestemd over het resultaat. Ze moet nu nog twee jaar medicijnen gebruiken als onderdeel van de behandeling.

Hiervoor leeft ze nog wel in onzekerheid omdat niet zeker is of deze medicijnen volgend jaar nog worden vergoed.

De jongen is erg intelligent en is geselecteerd voor een speciale opleiding die door een onbekende wordt betaald. Ieder kind dat wil/kan studeren kan dit kosteloos doen, maar hij schijnt specifiek te zijn geselecteerd voor een betaalde opleiding. Details hierover ontbreken. De jongen heeft ook meegedaan met de kinderclub van Ecce Homo die op de woensdagmiddag wordt georganiseerd. Hij is hier sinds dit jaar af omdat hij op dit tijdstip nu nog op school zit.

Mede door de begeleiding van de social worker is er het afgelopen jaar iets moois ontstaan omdat het geloof ook voor deze vrouw iets is gaan betekenen.

Het is zo mooi om te zien dat iemand die lichamelijk erg ziek is (geweest) toch een veel breder perspectief heeft en dit ook kan en mag uitstralen.

Ik was erg blij voor deze vrouw en we zijn samen nog op de foto gegaan.

Een hoopvol verhaal in een land waar veel uitzichtloze situaties zijn.

Ik ging met een blij gevoel weg, hopend en biddend op een nieuwe ontmoeting volgend jaar.

Geschreven door Wim

Verslag kindertehuis Amic: allemaal familie

Aan het einde van de middag gaan wij naar Amic, een kindertehuis van Ecce Homo, waar zo'n 10 kinderen verblijven. Richard heeft een aantal pakken pannenkoekmix meegenomen en wij gaan aan de slag. Al gauw zijn er een paar kinderen, Alex en Cristine, die het leuk vinden om te helpen en dan blijft er weinig over dan alleen maar kijken of het goed gaat. Ondertussen laat een van de kinderen trots zijn motorbladen zien, wat mij in de verleiding brengt om een soort van toezegging te doen om volgend jaar misschien wel met de motor te komen. Dat vinden zij helemaal geweldig en alhoewel ik er nadrukkelijk bij zeg dat het niet zeker is, verheugen zij zich er wel op. Op de vraag of een

van de kinderen door een A4tje kan kruipen

wordt wat ongelovig gereageerd, maar als ze zien dat het echt kan, komt Cristine met een ander trucje: een touwtje dat doorgeknipt is, wordt daarna in haar mond gerepareerd wat wij eerst niet helemaal begrijpen maar op den duur wordt het geheim ontmaskerd. Izak heeft van zijn buurmeisje een zak met verkleedkleden gekregen en deze wordt hier achtergelaten, waarmee de kinderen heel blij zijn..

Jong en oud
genieten van de
meegenomen
verkleedkleden

Geschreven door Aad

1.7 Dinsdag 2 november

Zonder water ga je dood, maar ja.....

We hebben met z'n allen bijna een week lang flink geoefend, maar bijna niemand lukte het om Simleu (spreek uit: "Sjiem leww") uit te spreken, het is de plaats waar 'onze' sociaal werker Claudia woont en werkt. Voordat we met haar gezinnen gaan bezoeken worden we getrakteerd op koffie met (ja,... met wat?) een soort aardappelpuree in een dubbele pannenkoek.... Voedzaam, dat wel... Voor we in de auto's gaan, deelt ze een partijtje lege waterflessen aan ons uit die we straks zullen vullen voor de mevrouw die

we gaan bezoeken. Ze heeft geen eigen waterkraan. Dat dat wat te voorzichtig is uitgedrukt blijkt uit wat er nu volgt. In het hogere gedeelte van het dorp aangekomen parkeren we de auto's bij de dorpspomp. Nee, niet zo eentje die u nu voor de geest hebt, maar zo'n kleintje van zo'n 60 cm, die sommige mensen in Nederland wel eens in de tuin hebben staan voor de nostalgie. Een dorpsbewoonster is juist aan het pompen en wil ons helpen met het vullen van onze flessen. Eerst moet je water boven in het pompje gooien want anders start de pomp niet. Dat zal lastig zijn als je geen 'startwater' hebt. Het valt me tegen hoe zwaar dat pompen gaat en ook hoe langzaam. Na het vullen van alle flessen verdelen we het gewicht en gaan we op pad.

We lopen een gronderig pad op dat over ongeveer 300 á 400 meter zo'n 100 meter stijgt. Halverwege happen de beide opa's, Izak en Aad, even naar lucht. Dat valt

niet mee, zeg. Boven gekomen geeft Claudia de meeste flessen aan een vrouw in een klein huisje. Ze woont daar samen met een dochter die nog op de lagere school zit. Boven op de berg is wel stroom, maar geen water. Het enige water dat ze daar hebben, komt van het dak van het huisje als het regent. Nu begrijpen we ook haar dankbaarheid voor de meegebrachte flessen. Ongelofelijk dat mensen zoveel inspanning moeten leveren om in leven te kunnen blijven. Verschillende gedachten en vragen spelen door ons hoofd, zoals :”Je zult ziek zijn, zeg,.... wie zorgt er dan voor water?” en water is niet alleen nodig voor drinken, maar ook voor eten koken, groente wassen, afwassen, jezelf wassen, iets even afspoelen, plantjes in je tuintje..... Vreselijk!!!! Wij waren al moe van een keer naar boven klimmen, laat staan dat je dagelijks meerdere keren naar beneden moet. Maar ja, dit is de enige plek waar wonen nog net betaalbaar is. Beneden in het dorp is de grond gewoonweg niet te betalen. Inmiddels zit ik dus weer in Nederland achter m'n pctje. Terwijl ik zit te tikken kan ik op de bovenverdieping het bad vol laten lopen met nota bene gezuiverd water met een temperatuur die ik het fijnste vind. Nee, dit is nog niet het einde van het verhaal. Als het regent, kun je dus niet 'gewoon' naar boven klimmen want dan is het blubberig en dus glad. 's Winters zul je dus met een fles water (op je rug?) je beide handen nodig hebben om je langs de kant van het weggetje van tak naar tak naar boven te hijsen. En dan te bedenken dat het hier 's winters gemakkelijk min 35 kan zijn... Als het dochtertje 's winters uit school komt is het al helemaal donker. Donker is daar echt donker. Wij hebben nog wat gloed in de lucht van steden of wegen maar hier zal moeder naar beneden moeten om met een lichtje haar dochtertje boven te krijgen. Het gaat, zo aan de buitenkant bezien, best goed met Roemenie, maar bergen mensen leven nog steeds onder (zeer) erbarmelijke omstandigheden. Wat fijn dat we namens u ook bij deze mensen 'ons' steentje bij mogen dragen. Niet voor niets kozen we als naam voor de stichting “Basic Life Support”. Die naam helpt ons iedere keer opnieuw de juiste projecten te kiezen, voor hulpverlening. Niet het vele is goed, maar het goede is veel.

Dank voor uw aandacht en support !

Geschreven door Izak van Hoven.

Verslag sponsorgezin (weduwe) “Pepervrouwjtje”

Voor ons volgende bezoek gaan wij nog iets verder de heuvel op en komen dan bij een zieke weduwe van 63 jaar. Zoals veel oudere mensen in Roemenie lijkt ook dit vrouwjtje wat ouder dan ze is. Zij heeft kanker en moet 1x per maand naar Cluj, een hele opgave voor haar want veel verder dan Simleu, haar woonplaats, is ze eigenlijk nooit geweest. Dat sommige mensen daar misbruik van maken is ook haar overkomen. Toen zij de eerste keer naar Cluj ging kwam zij aan op het station van Cluj en omdat zij verder totaal niets van het reizen wist heeft zij een taxi genomen maar de chauffeur heeft daar een slaatje uit geslagen door allemaal rondjes te rijden totdat zij voor een bedrag van 100 Ron verreden hadden en hij haar bij het ziekenhuis heeft afgezet. Twee keer dus! Binnen in het huisje stonden de wekpotjes voor de winter al opgeslagen voor als zij niet meer naar buiten kon.

Alles bij elkaar een idyllisch huisje zo tussen de druivenplanten, alles netjes bijgehouden. Haar man had zelfs een soort CV aangelegd waardoor ze met buizen het huisje kon verwarmen. Ook zij was heel blij met het water dat wij voor haar meebrachten. Met elkaar hebben wij nog gebeden voor dit vrouwtje. Wat een moed om in deze omstandigheden ook nog gelukkig te zijn! Zij was heel blij met dit onverwachte bezoek en als blijk hiervan gaf zij ons een peperplantje mee. Terug onderweg naar Nederland kwam ik er achter dat ik het plantje vergeten was en dat het nog bij Ecce Homo op de trap stond. 'k vind dat eigenlijk best dom van mij.

Geschreven door Aad

Verslag sponsegezin Dominica

Over dit derde gezin waar we naar toe gingen ga ik jullie proberen meer te vertellen: We kwamen aan via een pas geasfalteerde weg en daar stonden vrij mooie huizen aan. Tussen 2 mooie woningen in stond het huisje van Dominica. Wat mij gelijk opviel aan het huisje was dat er een soort van veranda aan zat, waarbij de palen loshingen van het dak. Het is jammer dat ik geen wiggen bij me had als timmerman zijnde. We kwamen binnen in een kamertje van ongeveer 5 bij 5 meter, met een bed, kast en een kacheltje.

Dominica heeft diabetes, waarvoor zij medicijnen krijgt. Nu moet ze die nog constant ergens anders halen, maar de social worker wil proberen om de medicijnen thuis te kunnen laten toedienen, zodat Dominica daar niet continu voor weg hoeft. Ze wil haar zoon ook niet tot last zijn en heeft bij ons aangeklopt. Ook lijdt ze aan incontinentie en ze heeft hier ook niet het juiste materiaal voor; dit zou wel nodig zijn. Ook haar bed is, zoals ik begreep, niet helemaal in orde (net zoals de kachel!). Ik stond in de deuropening, dus kon niet alles volgen. Naast mij stond denk ik één van haar zoons. Hij lachte af en toe naar me. Ik zag weinig tand meer in zijn mond en ik rook ook alcohol. Het is onbegrijpelijk hoe mensen daar leven of moeten leven of nog beter gezegd: moeten overleven. De regering laat iedereen aan z'n lot over en doet er niets aan. Wat zijn wij gezegend dat we in Nederland zijn geboren en wonen! Of niet? Roemenië is een heel mooi land, alleen nog vol ellende. Het is dan ook goed om mensen die zich voor die armoede inzetten te steunen met geld en gebed. Ondanks de ellende zien de arme Roemenen ook, dankzij de hulp van organisaties, een stukje van Gods goedheid en liefde.

Geschreven door Sebastiaan

Verslag sponsorgezin

Opnieuw een bezoek aan een gezin. Toch is het goed om dit gezin te bezoeken, omdat dit gesponsord wordt door de Bijbelkring waar Wim, Hettie en Jan Willem op zitten. Dat geeft toch een bepaalde meerwaarde aan het bezoek, omdat dit specifiek een gezin is dat mede door ons wordt geholpen. Fijn om dan eens op bezoek te gaan. We hebben ons bezoek niet aangekondigd dus is het even spannend of er wel iemand thuis is: vader werkt soms, moeder heeft (inmiddels) ook werk en de kinderen van 7 en 12 jaar

zitten op school. Maar gelukkig: vader is thuis. Hij komt ons in zijn overall tegemoet. Ook de poes heet ons welkom. Vader werkt als dagloner en probeert iedere dag werk te vinden. Uit zijn verhaal blijkt hoe belangrijk een steuntje in de rug kan zijn. Zijn vrouw kon namelijk niet werken, omdat ze niet goed kon zien. Om dit te verhelpen was een bril nodig. Maar daar was geen geld voor! Hoezo vicieuze cirkel? Ze heeft inmiddels een bril! Met de social worker is afgesproken een deel van de maandelijkse sponsorbijdrage in te houden en zo de bril bij elkaar te sparen. Voor 150 euro kon een bril gekocht worden. Nu ze weer goed kan zien, heeft ze weer de mogelijkheid om te werken. Daarnaast doet ze thuiswerk: plastic

verrassingseieren vullen met speelgoed.

Het huis waar de familie in woont is aan het scheuren. Het is gedeeltelijk van stenen en gedeeltelijk van klei gebouwd. Daartussen zijn grote scheuren zichtbaar. Het huis oogt rommelig, maar moeder heeft het meeste werk te doen. Naast haar baan moet ze eten koken, wassen en het huishouden doen. Aan haar baan kleeft trouwens nog een nadeel: ze is veel geld aan reiskosten kwijt.

We kijken nog even rond en nemen dan afscheid. Meneer geeft trouwens aan dat hij graag weer verder wil waar hij mee bezig was. Ook hier kunnen we zien hoe een sponsorbedrag net dat ruggensteuntje kan geven. Mooi om te zien dat de hulp goed wordt besteed en ook nodig is. Een bezoek dat veel waarde heeft.

Ben je nou helemaal van de ratten besnuffeld?

De sociaal werker is blij dat we juist nu komen, omdat ze onze hulp straks goed kan gebruiken. Als we een paar sponsorgezinnen bezocht hebben wil ze een oude vrouw (80 jaar) uit een nog veel ouder huisje overbrengen naar het ziekenhuis. Ze woont helemaal alleen, boven op een berg, zonder verdere familie. Het enige voordeel dat ik na afloop kan verzinnen is dat ze niets hoeft te betalen voor gas en licht en ook niet voor water omdat het er allemaal niet is. Hier komt nog bij dat ze slecht kan zien en moeilijk loopt.

Ongelofelijk. De huisarts heeft geprobeerd om een rede te vinden waardoor ze deze winter in het ziekenhuis opgenomen kan worden. Hoe zou ze dat vorig jaar, op haar 79e, uitgehouden hebben? Het is volgens mij onmogelijk om zonder hulp aan warmte, water, voedsel e.d. te komen. Bij aankomst is ze eigenlijk al klaar om direct mee te gaan.

In het huis (dat is opgebouwd uit 'stenen' van gedroogde moppen klei) is het heel rommelig en er hangen allemaal plastic tasjes aan de lage zoldering. Het blijkt dat ze hierin haar kleding en voedsel bewaart, omdat de ratten anders alles kapot knagen of opeten. Als ze 's nachts ligt te slapen wordt ze regelmatig door de ratten gebeten. In gedachten zie ik m'n moeder in haar eigen flatje zitten met alles wat nodig is en nog veel meer..... En deze vrouw heeft niet eens familie.

Wel drement er een vriendelijk ogende buurvrouw om ons heen.

De oude vrouw raapt haar zeven (?) plastic tasjes bij elkaar die mee moeten naar het ziekenhuis. Claudia (de sociaal werker) begeleidt haar aan haar arm naar de buitendeur. Ik verlaat als laatste het donkere, rommelige kamertje en trek de tussendeur dicht. Het valt me op dat de deur in zo'n oud huisje (van meer dan 100 jaar) zo netjes sluit. Dan bukt het vrouwtje langzaam en raapt een oude lap op en legt die zorgvuldig voor de deur op de grond. (Zeker omdat de ratten anders van de winter op de tocht zitten?) Ze zoekt de beste van de twee 'wandelstokken' uit (tak met knop) en stapt naar buiten. Daarna krijgen we een 'geduldspelletje' te zien. Uit een van de plastic tasjes haalt ze een pakje in een plastic zakje en na nog twee lagen plastic, drie lagen papier..... Wat zou daar in zitten? Vol verwachting klopt ons hart terwijl het nog niet eens 5 december is. Nu zit het pakketje nog in een lapje gerold, en nog een lapje en nog een, nee ongelofelijk, wel tien lapjes en

dan..... eindelijk.... wat zou er in zitten? Een hangslotje met een kettinkje om de deur af te kunnen sluiten. Na wat gefriemel en wat hulp zit de deur eindelijk op slot. Claudia behandelt de vrouw met uitermate veel respect, want de sleutel van het slot wordt in de omgekeerde volgorde weer netjes ingepakt. Zo.... Nu nog twee grote stappen en mevrouw is klaar voor de grote reis naar het ziekenhuis. Voetje voor voetje schuifelt ze op haar pantoffels, ondersteund door Claudia en Wim, langs het steile graspad naar beneden.

Het valt me op hoe schoon en netjes haar kleren eruitzien. Wat een varkensmestlucht hangt er op dat 'pad', zeg. Wat zal er in haar hoofd omgaan? Met de auto's zijn we al gauw bij het ziekenhuis. Drie kwartier later is de opname geregeld. Zou ze blij zijn? Zo van je donkere huisje naar een steriele ziekenhuiskamer met zes bedden en niets aan de muur? Ik vrees het ergste, maar ze heeft gewoonweg geen keus. Moet je je voorstellen als ze straks in april (nog steeds koud) terugkomt in haar huisje..... Hoe zal het dan zijn? Hoe start je dan weer

opnieuw? Ongelofelijk !!!! Sociaal werker worden moet wel een roeping zijn! En dit is dan nog maar een zo'n mensje. Roemenië zit vol met kwijnende ouderen die van zo'n 25 a 30 euro per maand rond moeten zien te komen. Tussen haakjes: de boodschappen daar zijn op dit moment ongeveer even duur als bij Bas van der Heijden hier. Ik dacht dat het zo maar een rare uitdrukking was: "Ben je nou helemaal van de ratten besnuffeld?" Nee dus..... En ze bijten er zelfs ook nog bij. Nee..... het kan er aan de buitenkant in Roemenië fraaier uit zijn gaan zien, maar ietsje verder..... Ho maar !!! Nee... er is voorlopig nog genoeg werk. Hoezo E.U.?

Geschreven door Izak

Eten en afscheid

Na het bezoek aan het laatste gezin gaan wij terug naar het huis van Claudia en Danuts waar wij een uitgebreide maaltijd krijgen voorgeschoteld. Claudia is een zeer bewogen vrouw die geweldig goed met de arme gezinnen omgaat. Deze bewogenheid met haar medemens doet mij denken aan Jezus die met innerlijke ontferming bewogen is met mensen. Ja, ik weet het dit is een afspiegeling maar toch.. Claudia belooft ons nog een overzichtje te geven van de specifieke noden van haar gezinnetjes. Na afscheid genomen te hebben van Claudia en Danuts gaan wij weer terug naar Cluj.

1.8 Woensdag 3 november.

Vandaag alweer onze laatste Roemeense dag, een rustdag met als afsluiting een diner met Alina, Radu, Mihai en Elvira.

Wij beginnen de dag met een ritje langs Pata Rat, een zigeunergetto waar zo'n 500 zigeuners wonen. In het verleden is er veel voor deze mensen gedaan, maar momenteel is er geen maatschappelijk werker die met hen overweg kan. Deze mensen leven in een hen zelf gekozen isolement waar bij drie zaken heel belangrijk zijn: sex, muziek en geweld. Radu weet veel over deze mensen te vertellen. Zo wist hij ook van een echtpaar dat moedwillig de beentjes van hun kindje had gebroken en niet goed gezet zodat het kindje bij het bedelen veel medelijden zou opwekken waardoor het veel geld kon verdienen.....

Opweg naar wat stuwdammen rijden wij door een stuk hele mooie natuur. In een van de stuwmuren ligt een dorpje waarvan de kerktoren bij laag water boven het water uitkomt. Wij rijden verder en komen door een dorpje waar de huizen ver uit elkaar staan waardoor het

dorpje heel uitgestrekt is en je in de wijde omgeving overal huisjes ziet. Even kom je dan in de verleiding hier een stukje grond te kopen als je hoort dat de grond hier 1 á 2 euro per vierkante meter kost. Maar praktisch is dat niet, zo ver van de bewoonde wereld. Om 14.00 hebben wij nog een bespreking met Antoinella, Radu en Alina over Amic en La Noi. Vorig jaar hebben wij geld overgemaakt toen bleek dat er geld te kort was, maar voor dit jaar is de begroting van Amic tot december toe gedekt. Afgelopen april kwam men geld tekort en toen hebben zij diverse

kerken benaderd en daardoor is er geld binnengekomen waardoor zij de rest van het jaar voldoende geld hadden. Voor volgend jaar hebben wij 10% van het benodigde budget toegezegd. Een altijd terugkerend probleem is het tekort aan geld voor salarissen. Veel mensen willen wel een gezin sponsoren maar niet degene die de gezinnen begeleidt; hiervoor zeggen wij ook een bedrag toe.

Na dit gesprek gaan wij nog even naar Kaufland, wat inkopen doen voor het thuisfront en dan gaan wij naar La Noi, het oude straat

kinderentehuis. In dit huis wonen 15 kinderen die voorheen op straat leefden of door hun ouders zijn verlaten. De kinderen leven hier onder begeleiding van een medewerker van Ecce Homo als een (h)echt gezin. Het is heel fijn om te zien hoe deze kinderen met elkaar omgaan en een goede voorbereiding krijgen voor hun toekomst. Radu vertelt dat een van de kinderen soms nog even de verleiding niet kan weerstaan en straat opgaat om te bedelen. Al deze kinderen hebben nare dingen in

het verleden meegemaakt. Zo zijn er hier ook twee broertjes en hun zusje; de oudste was 6 jaar toen hij een jaar op straat heeft geleefd en voor zijn jongere broertje en zusje heeft gezorgd....

Als afsluiting van het bezoek aan Ecce Homo gaan wij in een eten restaurant waar traditioneel Roemeens eten wordt geserveerd. Na de maaltijd nemen wij afscheid van onze Roemeense vrienden.

Alina, Radu, Liviu, George, Mihai, Claudia, Camelia,, Antoinella.... Geweldige mensen waarmee wij een warm contact hebben. Mensen met een intense relatie met God, die in afhankelijkheid van God hun werk doen in vaak uitzichtloze, hopeloze situaties. Ik ben er trots op deze mensen als mijn vrienden te mogen beschouwen.

1.9 Donderdag 4 november

Om 5.00 loopt de wekker af en gaan wij weer op weg naar huis en iets later dan gepland vertrekken wij. Op de weg naar huis wordt al druk geëvalueerd en ieder doet het op zijn manier:

Sebastiaan doet het zo: heel de weg naar huis vertelt hij: I'm Sebastiaan, 37 years old, I live on the top of the hill. I bought a house from an old lady. On the top of the hill we have no water. Aad lives also on the top of the hill, he has a swimming pool but there is no water in it. So we fill it with Palinca.

Gedicht: Ik Was Hongerig

Ik was hongerig en jij gaf Mij te eten
Toen Ik dorst had bood je Mij je beker aan
En wat je ooit gedaan hebt aan de minste van Mijn broeders
Zegt Jezus
Dat heb jij aan Mij gedaan

Toen Ik koud was gaf je Mij je eigen kleren
Ik was een vreemdeling jij liet Mij binnengaan
En wat je ooit gedaan hebt aan de minste van Mijn broeders
Zegt Jezus
Dat heb jij aan Mij gedaan

Toen Ik ziek was ben jij mij komen helpen
Ik was gevangen jij ging niet bij Mij vandaan
En wat je ooit gedaan hebt aan de minste van Mijn broeders
Zegt Jezus
Dat heb jij aan Mij gedaan

2 Besprekingen Elpis

Tijdens ons bezoek aan stichting Elpis zijn er twee momenten van overleg geweest. Tijdens de besprekingen zijn er verschillende projecten besproken. Vanuit Elpis waren Vasile Pop (Directeur van de Stichting) Gabrielle (Fulltime Socialworker) aanwezig. Tijdens de tweede bespreking was Sorina (vrouw van Vasile) ook aanwezig. Onderstaand zal per besproken project een verslag worden uitgebracht van zowel de financiële situatie als de stand van zaken. In de paragraaf algemeen zullen kleinere projecten of besproken situaties beschreven worden.

2.1 Kindergarden (poor children)

Op vrijdag 29 Oktober zij we s' morgens begonnen met een rondleiding in de kindergarden. Op dit moment nemen er in totaal 60 kinderen deel aan het programma van de kindergarden. De leeftijd van de kinderen varieert tussen de 3 en 5 jaar. De kindergarden bestaat uit vier klassen met in elke klas een vaste docent.

Van de 60 deelnemende kinderen zijn er 6-8 kinderen die gesponsord worden. Deze kinderen komen uit gezinnen waarvan de ouders niet in staat zijn om de kindergarden te betalen. Op deze manier krijgen deze kinderen toch de mogelijkheid om de opstap naar het vervolg onderwijs te maken.

Om extra inkomsten te genereren heeft Elpis in het afgelopen jaar een lang programma opgestart. Dit houdt in dat kinderen van 08:00 tot 17:00 in de kindergarden zijn. Helaas heeft Elpis moeten besluiten om te stoppen met het lange programma omdat er maar 3-4 kinderen gebruik maakten van deze mogelijkheid.

Als gevolg van de economische crisis zijn de inkomens vanuit de regering ingekort met 25% - 40% (afhankelijk of 1 of beide ouders werken). Als gevolg hiervan kunnen ouders de kindergarden niet betalen en sturen zij de kinderen naar de kindergarden van de staat die gratis is, maar waar het onderwijs slechter is.

Een gemiddeld inkomen van de ouders ligt tussen de 600 – 800 ron (€200,-). De kosten van de kindergarden komen per kind uit op 200 ron (€ 45,-). Het is dus onmogelijk voor ouders met meerdere kinderen om ze allemaal naar de kindergarden te doen.

De € 45,- die per kind betaald worden zijn niet dekkend voor de onkosten van stichting Elpis. Als de totale kosten (salaris, gas, water, licht, belasting enz.) bij elkaar opgeteld worden zouden ze per kind € 67 euro moeten rekenen. Dit is niet mogelijk omdat ouders niet in staat zijn deze kosten te betalen. Dit zou tot gevolg hebben dat er nog meer ouders zouden stoppen bij Elpis. Als stichting BLS hebben wij gevraagd om te kijken naar mogelijkheden om het aantal kinderen te verhogen naar 70 met hetzelfde aantal personeel. Op deze manier worden de inkomsten verhoogd en blijven de onkosten nagenoeg gelijk.

Stichting Elpis is ook bezig met het aanvragen van subsidie. De papieren voor deze subsidie zijn allemaal ingediend. Zij hopen eind 2010 begin 2011 hier uitsluitsel over te krijgen. Als deze subsidie doorgaat zal de kindergarden in de huidige situatie kostendekkend zijn.

In de afgelopen 10 jaar hebben in totaal 250 kinderen deelgenomen aan het programma van de kindergarden. Bij contact met scholen waar de kinderen nu op zitten is er verschil te zien

tussen de kinderen die bij Elpis op de kindergarden gezeten hebben en kinderen die in de staats kindergarden gezeten hebben. Dit is een positief bericht.

Verbeterpunten Kindergarden

Tijdens het gesprek zijn er een aantal verbeterpunten besproken waardoor de kindergarden (financieel) op de rit kan krijgen. De volgende verbeterpunten zijn besproken:

- De administratie van social, educational en mission van elkaar scheiden zodat de kosten voor het runnen van de verschillende projecten gescheiden is en beter zicht is op de financiële situatie van het project.
- In kaart brengen wat de kosten zijn om de kindergarden draaiend te houden. Als dit inzichtelijk is kunnen er gerichte acties ondernomen worden om de verlies posten op te lossen.
- De 8 kinderen die niets betalen laten sponsoren door BLS in de vorm van kind sponsoring (dezelfde opzet als gezinssponsoring alleen voor een lager bedrag).
- Zorgen dat de kindergarden voor 6 leraressen en 60 kinderen rendabel wordt. Daarna nadenken om een extra personeelslid aan te nemen om Sorina te ontlasten.

Uitbreiding gebouw kindergarden.

Tijdens de bespreking heeft Vasile een aantal tekeningen laten zien om het oude gebouw van Elpis kindergarden te vervangen voor een nieuw gebouw. Zijn idee is om het nieuwe gebouw 3 verdiepingen hoog te maken. Op de begane grond een zaal voor bijeenkomsten. De tweede verdieping 4 klaslokalen en op zolder is de indeling niet helemaal bekend. De tekeningen zijn al gemaakt door de architect en de vergunning voor de bouw zijn aangevraagd. Dit plan is voortgekomen uit een sponsoring van 6000 pond die toegezegd is door Blytes wood.

Het oude gebouw heeft veel lekkage en sommige delen van het dak storten in. De huidige kindergarden maakt gebruik van deze ruimte. Elpis is dus genoodzaakt om het oude gebouw te repareren of een nieuw gebouw neer te zetten.

Als stichting BLS hebben geadviseerd om dit gebouw voorlopig niet te gaan bouwen, omdat de kindergarden nog niet goed georganiseerd en kostendekkend is. Het is een goed idee om de 6000 pond te gebruiken om de begane grond te bouwen zodat de benodigde ruimte in het oude gebouw weer beschikbaar wordt in de vorm van een nieuw gebouw. Dit alles is gezegd onder de voorwaarde dat Vasile alle werkzaamheden uitbesteed bij een aannemer omdat hij het zelf veel te druk heeft.

Vasile heeft mondeling bevestigd dat hij ons advies opvolgen.

2.2 Ilisua

Tijdens de besprekingen is het staats kindertehuis Ilisua uitgebreid besproken. In dit staats kindertehuis zijn er meerder kleine projecten. Onderstaand wordt een beschrijven van de projecten gegeven.

A cup of Milk

Het project cup of milk dat opgestart is in 2010 loopt erg goed. Zowel de kinderen als de directeur van het kindertehuis zijn erg dankbaar voor de melk die twee keer per week gesponsord wordt. Vanuit Elpis wordt dit project als zeer positief en nuttig ervaren. De directeur van het kindertehuis heeft gevraagd of het mogelijk is dit project in 2011 te continueren. Wij hebben aangegeven dat wij ervoor openstaan. Wij hebben gevraagd of de melkprijs voor volgend jaar gelijk is of mogelijk lager kan zijn. De directeur heeft toegezegd

deze informatie aan ons terug te koppelen (via Elpis) zodat wij de kosten voor 2011 kunnen bekijken.

Stichting Elpis gaat af en toe onverwacht langs bij het kindertehuis om te kijken op de melk die gesponsord wordt daadwerkelijk bij de kinderen terecht komt. De melk wordt aan de kinderen gegeven dus komt goed terecht.

Zomerkamp

In 2009 is er een zomerkamp voor de kinderen van Ilisua gehouden. Als stichting hebben wij dit kamp gesponsord en de vraag gesteld of zij dit weer gaan doen. Het antwoord was dat het heel moeilijk te organiseren is omdat de vrijwilligers na een aantal weken afhaken en niet meer op komen dagen. Hierdoor komt alles op de paar medewerkers van Elpis aan wat onmogelijk is. Het is dus nog niet bekend of dit zomerkamp in komende jaren gecontinueerd kan worden.

Operation Christmas Smile

Het project Christmas smile hoopt Elpis ook dit jaar weer te kunnen continueren, om tijdens de kerst een pakketje aan de kinderen in Ilisua uit te delen. De inhoud van het pakketje is kleding, eten en christelijke lectuur. De kosten voor dit project zijn €8 - €10 per kind.

Algemeen

In het afgelopen jaar heeft stichting Elpis een aantal keer het kindertehuis bezocht met als doel de kinderen iets te leren over persoonlijke verzorging en gezondheid. De insteek was om de kinderen iets te leren over het schoonhouden van je lichaam. Zo hadden zij voor ieder kind een tandenborstel en tandpasta meegenomen. Het is lastig te zeggen of de kinderen hetgeen ze geleerd hebben op langer termijn uitvoeren, omdat het nog onduidelijk is of de leidsters ook aandacht geven aan persoonlijke verzorging.

Elpis wil gaan proberen om een programma op te starten om pubers iets te leren over seksuele omgang. De kinderen leren op dit gebied weinig tot niets. Als zij er iets van weten is dit in de meeste gevallen negatief. Via dit programma is het de bedoeling dat kinderen seksueel geschoold worden in de omgang met elkaar.

2.3 Gezinssponsoring

Gabriela is verantwoordelijk voor alle sponsor gezinnen binnen Elpis. Op dit moment hebben zij 33 sponsorgezinnen in Cluj Napoca en 44 gezinnen in Dej. Sinds 2010 is Gabriela volledig in dienst van stichting Elpis. Zij is een zeer gedreven persoon en is begaan met de mensen die zij helpt. Ze is zeer creatief in het bedenken van oplossingen om de situaties van gezinnen weer op een maatschappelijk acceptabel niveau te krijgen.

Als stichting BLS betalen wij voor 6 gezinnen sponsor geld uit onze algemene middelen. Hiervoor zijn nog geen specifieke sponsors gevonden. Elpis sponsort op dit moment maar vier gezinnen en gebruikt het geld van de 2 overige gezinnen voor extra uitgaven bij de 4 sponsor gezinnen. Wij hebben aangegeven dat we gewoon 6 gezinnen willen sponsoren. Als er extra geld nodig is voor benodigde materialen moeten zij dit aangeven zodat wij dit als extra kunnen sponsoren.

Elpis is ook aan het kijken voor subsidie vanuit de regering. De voorwaarde is echter dat de sponsor gezinnen niet ver uit elkaar mogen liggen. Op dit moment liggen de sponsorgezinnen verspreid over een gebied van 60 km. Mogelijk dat het voor de toekomst interessant is om de strategie van sponsorgezinnen te wijzigen.

2.4 Christmas concert

Gabriela is bezig om een kerstconcert op 11 december te organiseren. De locatie van kerstconcert is nog niet bekend maar zal waarschijnlijk in de zaal van de bioscoop zijn. Dit kerstconcert is bedoeld om geld op te halen voor de hart operatie van een 12 jarig meisje met het syndroom van down. Het meisje moet op korte termijn geholpen worden omdat zij anders niet zal overleven. In Cluj Napoca is er een arts die gespecialiseerd is in dit soort operaties. Hij is de beste van alle artsen op dit gebied. Omdat hij deze positie heeft vraagt hij € 500 om het meisje te helpen terwijl deze operatie normaal gesproken gratis is. Dit geld verdwijnt in de zak van de arts. Regelrechte corruptie dus! Voor ons als stichting is het niet verantwoord om dit geld te geven omdat wij dan meewerken aan corruptie. De andere kant is dat het meisje door deze corruptie niet geholpen kan worden.

Wij hebben toegezegd de kosten (€ 250,-) voor dit concert te betalen. Omdat het de eerste keer is dat Elpis een kerstconcert organiseert is het moeilijk in te schatten wat de opbrengst zal zijn. Als stichting hebben wij aangegeven wanneer er niet genoeg geld opgehaald zij dit moeten communiceren zodat we mogelijk het verschil kunnen betalen.

2.5 Algemeen

De website van Elpis werkt niet goed. Om meer bekendheid aan Elpis te geven heeft Vasile de wens om een goede website te maken. Hij heeft tot op dit moment nog geen vrijwilliger kunnen vinden die hierin kan ondersteunen. Wij hebben aangegeven om te kijken of we vanuit Nederland hem niet kunnen helpen met het maken van de website.

Vanuit BLS is er gevraagd om de projectbeschrijvingen van Elpis voor de reis naar ons op sturen zodat wij ons dan vooraf in kunnen lezen en zo makkelijker de projecten kunnen bespreken.

Dit jaar gaat Elpis 700 bags maken om tijdens het kerstfeest uit te delen aan arme kinderen. De tekst op de bags wordt " Elpis foundation 2010" Giving..... you receive. Het idee achter deze tekst is om mensen bewust te maken als zij iets geven zij ook ontvangen. De bags worden leeg uitgedeeld in een aantal kerken om ze gevuld terug te krijgen. De stof voor de bags is gesponsord door een Roemeens bedrijf. Een vrijwilligster uit Cluj heeft de 700 bags genaaid. In het voorjaar gaat Elpis terug naar de kerken die meegewerkt hebben om te bedanken en een evaluatie te houden over het verloop. Op deze manier willen ze proberen meer draagvlak te creëren in de kerken.

Er moeten een aantal grote reparaties uitgevoerd worden aan de Ford Transit van Elpis. De kosten komen ongeveer neer op € 1500,-. Wij hebben aan Vasile gevraagd om een specificatie van de onderdelen die vervangen moeten worden om te kijken of wij mogelijk tweedehands onderdelen in Nederland kunnen kopen.

In het plaatsje Fodora in de omgeving van Vladeasa woont een weduwe die 10 kinderen heeft. In dit dorp is deze familie het armste gezin. Het huis is onbewoonbaar en moet vervangen worden. De kosten voor de bouw van een nieuw huis (door een aannemer) zijn € 7000,-. Als stichting hebben we gevraagd of het huis met vrijwilligers gebouwd kan worden. De kosten voor het materiaal zijn € 3000,-. Hier wordt nog opterug gekomen. Helaas was er geen gelegenheid om deze familie te bezoeken. Vasile heeft beloofd een aantal foto's van dit gezin op te sturen.

Vasile heeft gevraagd of het mogelijk is om aardappels vanuit Nederland naar Roemenie te transporten en deze met winst te verkopen om zo geld voor zijn projecten binnen te krijgen. De aardappel oogst in Roemenie is dit jaar erg slecht waardoor de prijs erg hoog is. Wij hebben aangegeven dat dit niet zo gemakkelijk is maar de mogelijkheid wel willen bekijken.

Tijdens de reis hebben we een bezoek aan Vladeasa gebracht. Het casco van het dak was al gemaakt en de dakramen zijn geplaatst. De planning is om het dak voor de winter water dicht te hebben. De elektriciteit is al in het gebouw aanwezig. De riolering is naar het gebouw toegelegd en de septie tank is ook gereed. Vasile wil proberen als het financieel mogelijk is in 2011 de kozijnen in het gebouw te plaatsen.

De oogst van de aardappels was 6 ton van 1 hectare. Vasile heeft aangegeven dat het arbeidsintensief is en dat hij het landbouw project niet zal continueren als Christi de verantwoordelijkheid niet wil nemen. Vasile heeft er zelf geen tijd voor om dit te organiseren.

2.6 Conclusie

Op organisatorisch gebied moeten er een aantal dingen beter georganiseerd worden. Er gaat een scheiding aangebracht worden tussen de administratie van verschillende projecten. Hierdoor is er veel beter te zien welke projecten kostendekkend zijn en welke projecten er niet goed lopen.

Vasile heeft iemand nodig die de taken en verantwoordelijkheden over gaat nemen van de kindergarden en sponsorgezinnen (supervisor), zodat hij meer tijd krijg om de organisatie op orde te krijgen.

Wij hebben Vasile nadrukkelijk op het hart gedrukt om een aantal projecten in de ijskast te zetten om zich te concentreren op een aantal lopende projecten. Wanneer de lopende projecten georganiseerd en kostendekkend zijn kan hij mogelijk nadenken over nieuwe projecten.

3 Besprekingen Ecce Homo

Bij de stichting Ecce Homo hebben we twee momenten van overleg gehad. In afwijking tot andere reizen zijn we de eerste avond/ nacht van de reis bij Ecce Homo geweest. Liviu (directeur Ecce Homo) was alleen deze avond aanwezig om een bespreking te houden. De tweede bespreking is gehouden op woensdagmiddag 3 November met Radu (projectmanager sponsorgezinnen), Alina (administratie en rapportage projecten) en Antoanella (Financieel medewerkster).

3.1 Algemeen

Na aankomst bij Ecce Homo kregen we een tweetal films te zien die de stichting gemaakt heeft. De eerste film ging over de watersnood ramp die in het voorjaar van 2010 het zuidoosten van Roemenie heeft getroffen. De beelden van de watersnood ramp en de situatie na de ramp waren schokkend om te zien. Vele dorpen waar de helft van de huizen zwaar beschadigd of compleet weggespoeld zijn. Mensen die niets meer hebben en onder wat golf platen wonen.

De overstromingen hebben twee oorzaken namelijk: Overstroming van de rivier als gevolg van zware regenval en water en modderstromen in de bergen als gevolg van zware regenval. Ecce Homo heeft het initiatief genomen om aan een van de getroffen dorpen hulp te verlenen. In dit dorp zijn 66 huizen compleet verwoest, 48 huizen zwaar beschadigd en onbewoonbaar en in totaal zijn er 100 mensen dakloos.

In samenwerking met de plaatselijke burgemeester heeft Ecce Homo ervoor gezorgd dat er gedurende 3 maanden voor het gehele dorp dagelijks een warme maaltijd was. De burgemeester heeft ervoor gezorgd dat er op 3 plaatsen in het dorp materieel is om te koken. Ecce Homo sponsort het eten voor de maaltijd. Onder andere zijn de aardappels van het landbouw project geschonken aan het watersnood gebied. Op deze manier worden de mensen voorzien in de eerste levensbehoefte. Op materieel gebied zal Ecce Homo doen wat mogelijk is, mensen voorzien van kleding, bedden en meubels enz.

Als gevolg van de koude winter is het voor de mensen niet mogelijk om nu nog een nieuw huis te bouwen, omdat er niet gemetseld kan worden als het vriest. Zij moeten wachten totdat de winter voorbij is. De mensen moeten gedurende de winter proberen onderdak te vinden bij burens of familie.

Ecce Homo heeft plannen om in het voorjaar van 2011 met vrijwilligers nieuwe huizen te gaan bouwen voor de mensen die alles kwijtgeraakt zijn. De regering heeft het materiaal voor de casco's toegezegd aan de burgemeester van het dorp. De regering zal dit materiaal in het voorjaar van 2011 bij het dorp afleveren.

Omdat de mensen vaak geen ervaring hebben met het bouwen van huizen is het belangrijk dat er een aantal mensen zijn die de vrijwilligers van Ecce Homo en de mensen uit het dorp kunnen begeleiden. Wij als stichting BLS hebben aangegeven de mogelijkheid te willen bekijken of wij in het voorjaar van 2011 met een groep ervaren mensen de Roemeense vrijwilligers kunnen ondersteunen om samen een aantal huizen te bouwen.

Ecce Homo gaat deze mogelijkheid eerst verder onderzoeken en zal dit terugkoppelen naar BLS.

Als tweede kregen wij een film te zien die naar aanleiding van het 25 jarig bestaan van Ecce Homo is gemaakt. In deze film werd de geschiedenis van Ecce Homo in een vogelvlucht gepresenteerd. Zo kregen we te zien dat gezinnen door de hulp van Ecce Homo hun leven op

een maatschappelijk goed niveau hebben gekregen en dat kinderen weer toekomst hebben. Het was goed om te zien dat er na 25 jaar vele individuen en families zijn geholpen maar ook in aanraking zijn gekomen met het evangelie wat hun levens veranderd heeft.

Tijdens deze bespreking gaf Liviu aan dat er steeds meer kerken in heel Roemenie mee gaan helpen en verantwoording gaan nemen in hun omgeving. De kerk gaat geld inzamelen voor arme mensen (diaconaal) en ook goederen verspreiden. Liviu verteld dat dit een ontwikkeling is waarvan hij 25 jaar geleden alleen maar kon dromen. De kerken zoeken de arme en behoeftige mensen in hun omgeving op en proberen deze mensen te helpen. Tegelijkertijd komen deze mensen in aanraking van het evangelie.

3.2 Evaluatie/ Eindbespreking.

Tijdens de tweede bespreking zijn er meerdere projecten besproken. De specifieke vraag was om naar de financiële situatie van de stichting te kijken. In de evaluatie zal een combinatie gemaakt worden van het bezoek aan de kindertehuizen en hun financiële situatie en nog overige projecten besproken onderwerpen.

Landbouw project

Het landbouw project van Ecce Homo heeft dit jaar 110 ton aardappels opgeleverd. Deze aardappels zijn hoofdzakelijk gesponsord aan het gebied van de overstromingen en gedistribueerd naar de arme gezinnen. Omdat Jan niet aanwezig was bij de reis is er eigenlijk niet verder besproken wat de situatie van het landbouw project is. Wel vingen wij tussen neus en lippen op dat George (verantwoordelijk voor landbouw) mogelijk weer gaat helpen bij arme gezinnen. Er moet nog nagevraagd worden hoe de vork in de steel zit.

Amic

Maandag 01 November aan het einde van de middag hebben we een bezoek gebracht aan kindertehuis Amic. In dit kindertehuis leven 9 kinderen die uit arme gezinnen of van de straat komen. Wij hebben wat spelletjes en sport met de kinderen gedaan. S'avonds hebben wij in dit kindertehuis samen met de kinderen gegeten. Het diner bestond uit aardappel puree, augurken met zoet/zuur en een stuk vlees. Als verrassing hebben wij als groep het dessert gemaakt. Dit bestond uit pannenkoeken met kaas, appel en naturel. Tijdens het bakken werden we geholpen door de kinderen. Uiteindelijk hebben wij geen pannenkoek gebakken. Het was een goede ontmoeting en zeker voor herhaling in komende jaren aan te raden. Financieel is het moeilijk om dit kindertehuis draaiend te houden. Er zijn geen vaste inkomsten voor dit kindertehuis. Tot eind 2010 hebben ze genoeg geld voor het kindertehuis echter voor 2011 hebben zij nog geen enkele toezegging. Een gedeelte van het geld voor 2010 hebben zij ontvangen van de kerk waar het personeel met de kinderen heengaat. Deze kerk hoorde van het financiële tekort en heeft een collecte gehouden voor Amic. Verder hebben zij bij een grote supermarkt gevraagd of zij eten wat weggegooid wordt (i.v.m. de datum) mee mogen nemen. De supermarkt heeft dit toegezegd met de voorwaarde dat zij het iedere avond om 22:00 uur het eten ophalen. Resone en Mihai doen dit 5 avonden per week en distribueren de goederen dan direct naar Amic en La Noi. Dit brengt een grote belasting voor het personeel met zich mee omdat het laat in de avond is. Als stichting hebben wij de eerste 10% van de kosten voor 2011 toegezegd. We hebben het bedrag afgerond op € 3000,-

La Noi

Op woensdag 03 November aan het einde van de middag hebben we een bezoek gebracht aan kindertehuis La Noi. In dit kindertehuis leven 14 kinderen die uit arme gezinnen of van de straat komen. Tijdens ons bezoek hebben de kinderen een aantal liedjes voor ons gezongen en hebben wij ook een aantal Nederlandse liedjes voor de kinderen gezongen. Omdat wij vorig jaar ook in dit kindertehuis geweest zijn herkenden een aantal kinderen ons wat een extra band geeft. Ongeveer 2 tot 3 keer per jaar wordt er maar een bezoek gebracht door buitenstaanders. De kinderen genieten volop van de aandacht en aanwezigheid van ons. Wij als groep hebben dit bezoek als zinvol en positief ervaren. Voor ieder kind was er een zakje met sinterklaas snoepgoed gekocht wat bij vertrek uitgedeeld werd.

Financieel heeft dit kindertehuis geen problemen. Tot nu toe heeft Jersey (stichting uit Amerika) de totale kosten van de afgelopen jaren voor dit kindertehuis betaald.

Bezoek Simleu (Claudia)

Dinsdag 02 November zijn we naar social worker Claudia in Simleu geweest. Op deze dag hebben we een aantal sponsor gezinnen bezocht. Tijdens ons gesprek met Claudia hebben wij aangegeven dat wanneer er specifiek hulp (buiten de € 22.50 sponsorgeld) in de vorm van materiaal nodig is, zij niet moet schromen om dit aan ons te vragen. Claudia heeft toegezegd een lijst te maken met specifiek benodigde materialen. Wij hebben beloofd om op basis van deze informatie te kijken wat wij kunnen betekenen. Voor het gezin van Oma met het looprek die samen leeft met haar zoon is een nieuwe kachel toegezegd. Claudia zou de kachel kopen en laten weten wat de kosten zijn.

Sponsorgezinnen

Ecce Homo heeft continue tussen de 600 a 700 sponsor gezinnen. Een van de grootste sponsors is de Samartan Purse uit Engeland die 300 gezinnen sponsort. Deze sponsor overweegt echter om de sponsoring van de 300 gezinnen stop te zetten. Ecce Homo heeft geen mogelijkheden om deze hoeveelheid sponsor gezinnen te continueren en moet deze dan laten vervallen. Liviu is begin november naar Engeland gegaan om deze situatie te bespreken en te kijken of de sponsoring toch niet gecontinueerd kan worden.

Een continue probleem is het salaris van de social workers die de gezinnen bezoeken. Ecce Homo heeft een dekking van 65-68% van de salaris kosten. Ieder jaar moeten zij dus een gat opvullen van 38%. Wij hebben de € 1000,- euro die ontvangen is van de diaconie toegezegd om het gat van de salarissen gedeeltelijk de dichtten. Hierdoor kan de hulp aan de sponsor gezinnen gecontinueerd worden.

Naar aanleiding van het gesprek met Claudia over de extra hulpvragen voor sponsorgezinnen is er bij Radu , Alina en Antoanella nog eens duidelijk aangegeven dat zij niet moeten schromen om ons hiervan op de hoogte te stellen. Wij kunnen dan kijken of we wat kunnen betekenen.

4 Actielijsten

Uit de besprekingen zijn een aantal actiepunten gekomen voor BLS, Elpis en Ecce Homo. Onderstaand zijn alle actiepunten te vinden voor zowel de Stichting in Roemenie als voor BLS. Aan de hand van deze lijst kan snel gezien worden wat er nog uitgevoerd moet worden.

4.1 Acties BLS (Elpis)

- Geld overmaken voor de onkosten van het kerstconcert á € 250,-.
- Half december informeren wat de opbrengst van het kerst concert is.
- Terugkoppelen of wij iets kunnen betekenen in het maken van een website voor Elpis.
- Kijken of wij iets kunnen betekenen om buiten speelgoed voor de kindergarden te regelen. Tractors, skelter e.d.
- Kijken of wij project Christmas Smile sponsoren. €8- €10 per kind.
- Kijken of wij het huis in Fodora willen sponsoren.
- Terugkoppelen of het mogelijk is om aardappels naar Roemenie te transporteren en ze met winst te verkopen.
- Geld overmaken voor Agir (€ 200,- van Gert) als despecificatie van de kosten ontvangen is.
- Kijken welke mogelijkheden er zijn om vitamine rijk voedsel voor Ilisua te sponsoren.
- Foto's opsturen naar Elpis zodat de uitgedeeld kunnen worden bij Elpis.

4.2 Acties BLS (Ecce Homo)

- De eerste 10% van het bedrag voor Amic 2011 overmaken. Dit is tijdens de laatste bespreking toegezegd.
- Navragen of George het landbouw project blijft doen omdat er geluiden waren dat hij misschien weer iets met social cases gaat doen.
- Kijken of wij meubels, matrassen, bedden en andere apparatuur op gaan sparen voor de watersnood gebieden en arme gezinnen. Ecce Homo kan deze spullen goed gebruiken. Mogelijk dat we bij Aad op de zaak mogelijkheden hebben om dit tijdelijk op te slaan.
- Als Claudia de kosten van de kachel inzichtelijk heeft dit overmaken naar Ecce Homo.

4.3 Acties Elpis

- Terugkoppelen wat de melkprijs voor 2011 is. De directeur van Ilisua zal dit terugkoppelen.
- Commiceren dat wij € 150,- per maand (2011) over willen maken voor het salaris van Gabriela.
- Specificatie opsturen van de reparatie Ford Transit om te kijken of wij eventueel tweedehands onderdelen kunnen kopen in Nederland.
- Foto's opsturen van het huis in Fodora.
- Terug koppelen wat de kosten zijn voor het isoleren en dichtmaken van het dak bij Agir.
- Financieel overzicht op de mail sturen van de kindergarden en overige projecten. Dit zullen zij voor eind november opsturen.

4.4 Acties Ecce Homo

- Een lijst opsturen met alle geboorte datum's van de kinderen in Amic en La Noi. Als stichting willen we deze kinderen een kaart sturen voor hun verjaardag. Jan Willem en Hetty zullen het sturen van de kaarten gaan verzorgen.
- Lijst van Claudia ontvangen met benodigde materiele spullen.
- Claudia moet opgeven wat de nieuwe kachel voor het sponsor gezin (vrouw met looprek) kost.

Hartelijk bedankt.

Wij danken u voor uw betrokkenheid bij 'ons' werk en het lezen van dit verslag.

Mocht u toch nog meer willen doen?..... Misschien iets voor u, ... een kind of een gezin sponsoren.

Of de 80 kinderen van Ilisua een week melk geven voor 25 euro?

Neem gerust contact met ons op:

Stichting Basic Life Support
p/a van Eesterensingel 208
2951 AR Alblasserdam
T: (078) 69 186 45
E: info@sbls.nl
I: www.sbls.nl
Rekeningnr: 39.30.71.715